

af Folketirkens Hoveddogmer, men at man desuagtet vilde betragtes som Medlem af Folketirken; dette er naturligviis Overligheber, som Folketirken paa ingen Maade kunde gaae ind paa. — Men som den modfatte Overligheber og som den, der for Diebliffet er Lovhjemlet, skjøndt jeg indrømmer, som allerede sagt, at den ikke har faaet stor Anvendelse i Praxis, staaer den Bestemmelse, at et Barn skal være døbt inden 8 Dage, naar det fødes om Sommeren, og nogle Maaneder senere, naar det fødes om Vinteren, men det er jo aabenbart, at disse Bestemmelser ikke kunne deriveres af Folketirkens Dogmer. Mellem disse tvende Overpunkter, nemlig slet ingen Bestemmelser med Hensyn til Barnedaab og Bestemmelser som de i Forordningen af 30te Mai 1828, ligger Spørgsmaalet om en Udsættelse af Daaben. — Der bliver da Spørgsmaal om Grunden til, at en saadan Udsættelse skulde kunne gives. Man kan da navnlig tænke sig, at der kan være Folk, som iøvrigt fuldkommen føle sig som Medlemmer af Kirken, men som have faaet Skrupler netop med Hensyn til Spørgsmaalet om Barnedaab til et vist givet Tidspunkt, og som desuagtet ingenlunde fornægte Barnedaaben, eller fortryde deres egen Daab. Dette er altsaa Folk, som med fuldkommen Føie kunne betragtes som Medlemmer af Folketirken, uden at de dog ere istand til at opfylde de Betingelser, som nu ere foreskrevne i Lovgivningen. Da det maa erkjendes, mener jeg, at Folketirken vel ikke skal aabne sig for „Alle og Enhver“, men at den paa den anden Side heller ikke skal skyde Nogen bort, som befinder sig vel i dens Skjød, saa mener jeg ogsaa, at der heri ligger en Grund til at træffe andre Bestemmelser med Hensyn til Daaben, i Stedet for de nu bestaaende. Men først, naar de Forhandlinger have fundet Sted, som jeg agter at fremkalde, kan den endelige Affattelse af de Bestemmelser, der skulle træde i Stedet for Forordningen af 30te Mai 1828, gaae for sig.

J. Jørgensen: Jeg kan rigtignok ikke forstaae, hvorledes man kan mene, at man kan udelukke Nogen af Folketirken, som den nu er, thi for Diebliffet ere jo næsten alle Folk

i Folketirken Vi ere da visse paa; at vi have alle de døde og ligegyldige Folk i Folketirken; jeg forstaaer virkelig ikke, hvorledes man vil mene at blive af med dem. Jeg har for kort Tid siden hørt i en offentlig Forsamling en af Kjøbenhavns meest begavede Præster udtale, at der i Kjøbenhavn var omtrent 100,000 Mennecker, som i Reglen hverken gik i Kirke eller til Alters; at udelukke alle disse af Folketirken, troer jeg ikke Mange tænke paa, og, om man nu ogsaa tillod en Deel af disse at blive frie for Daaben, derved kan jeg ikke see Noget vilde tabes, men snarere være sundet, saa jeg kan ikke see Andet, end at Friheden navnlig i aandelige Sager tjener os Alle bedst.

C. C. Møller: Der er efter min Mening to Maader, hvorpaa den evangeliske lutheriske Kirke her i vort kjære Fædreland kan trænges og opløses. Den ene Maade er, ved, at andre Religionsfamsfund trænge sig ind paa den og forsøge ved alle mulige vrangtærdomme, ved alt Slags falsk Forestilling at lokke Medlemmer ud af vort Samsfund; dog troer jeg, at vor Kirke, der er grundet paa Sandheder, vil have tilstrækkelig Modstandskraft. Den anden Maade vil medføre større Farer for vor evangelisk-lutheriske Kirke her i Landet, og det er, naar vi opgive al Orden i alle kirkelige og rituelle Handlinger. Naar vi opgive al den Orden, som holder os i Forbindelse med Christi Kirke, naar vi løse disse hellige Baand og kuldaste de Anordninger, som sammenholde os til et kirkeligt Samsfund, saa ville vi mere og mere trænges udvortes fra, og saa ville vi mere og mere tabe den Agtelse, som efter mit Kjendskab her i vort Fædreland næres for den evangelisk-lutheriske Kirke. Jo større Frihed vi have indrømmet andre Religionsfamsfund, desto større bliver vor Forpligtelse til at bevare vore kristelige Dogmer og vore kirkelige Handlinger, navnlig Barnedaaben, usforstyrrede.

Formanden Jeg skal saaledes ansee Forespørgselen for sluttet.

Dagsordenen er hermed udtømt.